

Zsirai László

Életút

*Egy halvány évtized felén
kopaszon megszülettem én
és sírtam is.*

*Anyukám példásan nevelt,
sok iskolás év elszelelt,
kibírtam itt.*

*Tizennyolc éves lettem én,
jövöm fészkében költemény
érlelődik.*

*Huszonnyolc éves lettem én,
gondfüst a kémény tetején
mérgelődik.*

*Harmincnyolc éves lettem én,
életem sors-egyetemén
járok-kelek.*

*Negyvennyolc éves lettem én,
művem több sikeres regény,
házat veszek.*

*Ötvennyolc éves lettem én,
locsolom álmok reggelén
a kertemet.*

*Hatvannyolc éves lettem én,
bottal a járda közepén
járó beteg.*

*Hetvennyolc éves lettem én,
ülök a kopott kanapén,
imádkozom.*

*Nyolcvannyolc éves lettem én,
magamat gyengeségemért
hibáztatom.*

*Kilencvennyolc már nem leszek,
sírhand őrzi a testemet
egy darabig.*

*Századik évem ünnepén
koszorút helyeznek fölém
majd valakik.*

*Azt diktálja a jellemem:
könyvekben élő szellemem,
jót tanítson,*

*s ha romlik is a köztudat,
találjon ép magánutat,
hogy javítson.*

Líra-szanatórium

*Rigók fütyülnek sanzonettet.
Galambok búgnak reggel, este.
Nappfényből faragj szép szonettet,
szíved szándékát rejtve versbe,*

*mert a ritmusok, a dallamok
az embert nyugtató gyógyszerek,
a mellékhatásmentes sorok
fájdalom nélküli módszerek.*

*A düh, a harag, a szócsata
csak ártó-kábító ópium.
A szeretet méltó otthona
óvó líra-szanatórium.*

Meditáció

*Ha nem is fut, legalább menni tudjon.
Tiszta levegőt lélegezzen.
Ha nem is tud, legalább enni tudjon.
Lélekből erőt vételezzen.*

*A természet mindenre megtanítja.
Jókedv dalol a napsütésben,
hogy bánatát azonnal elhajítva
örömét lelje. Könnyű szélben*

*a bokrokról levelek integetnek,
a vízparton kavicsok mosolyognak,
vad vágyak itt most megpihennek.*

*Ki tudja miket tartogat a holnap.
Jöttében zajos percek zakatolnak
vagy csend muzsikál a szívekben?*

Napkezdet

*A legszebbek a nyári hajnalok.
A sötétségből kivirul a táj.
Köszöntheted az ébredő Napot,
a csend nyugalma neked szalutál.*

*A folyón méltóságosan halad
egy uszály. Zölden mosolyog a rét.
Templomtoronyban konduló harang
nyitogatja az álmodók szemét.*

*Az egyik kertben kiskutya ugat.
Levelet borzoló postás a szél.
Egy pillanat s tűnik a pirkadat.
A hangos reggel tervekről beszél.*

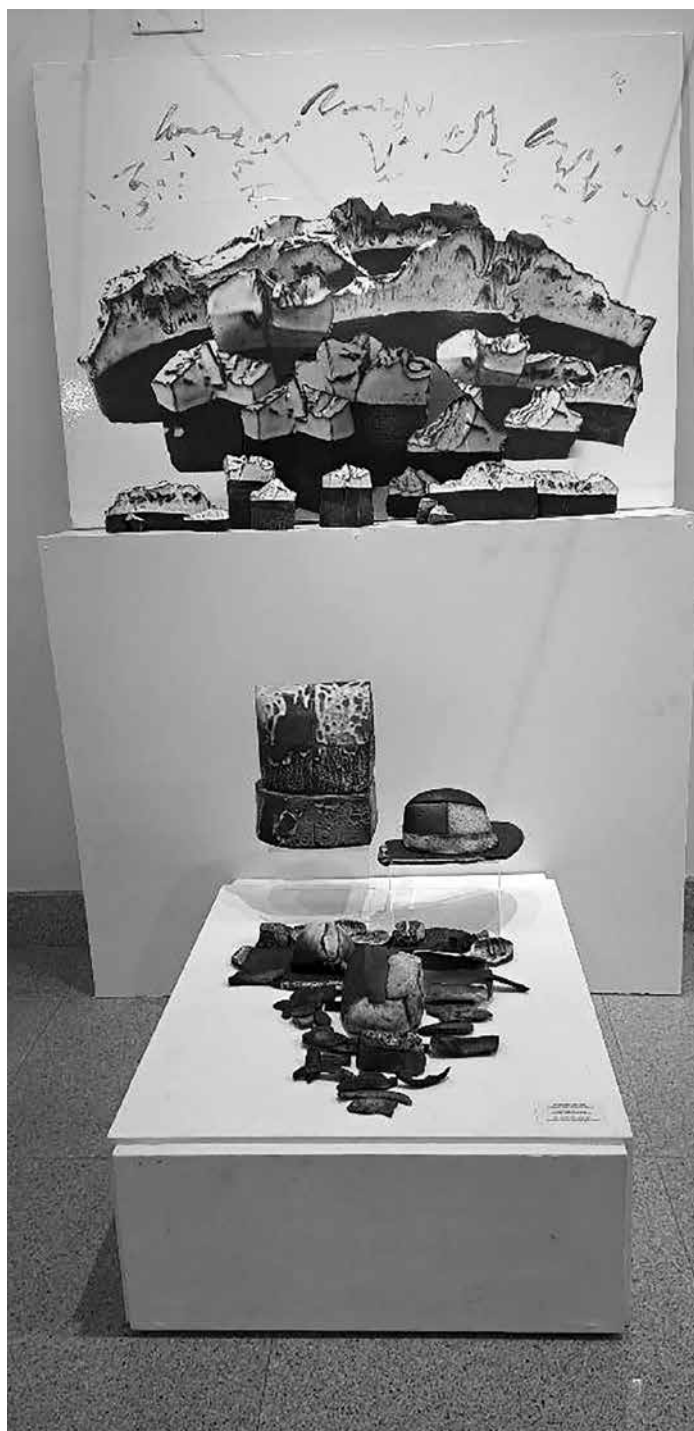
*Biztató, ha így kezdődik a nap.
Jó találkozásokat tartogat.
Kedvet határozó a hangulat,
az ember egymástól lesz boldogabb.*

Miközben

*Ha erre se, meg arra se,
vihar fékezi utamat.
A szél gázfelhőket terel,
eső mérgezi kutamat.*

*A vágy szívemben csillapul,
mosolygó napsugárra vár.
Kutyám a házban meglapul,
miközben őszebe vált a nyár.*

*A jó idők s a rossz idők
váltakoznak, mint az évszakok.
Szép tavasz űz el zord telet.
Fázom. Izzadok. Megvagyok.*

Hegyeim. Folyamatban lévő installáció, kerámia, farostlemez, fotókollázs, növényi elemek, 2001–2024